

Příloha k protokolu o SZ č. ....

Student/-ka: **Vojtěch Vávrů**

Vysoká škola: .
Filozofická fakulta Jihočeské univerzity

Aprobace:
Bohemistika

Ústav:
Ústav bohemistiky

Recenzent * /
Mgr. Vera Kaplická Yakimova. Ph.D.

Datum odevzdání posudku:
9. 6. 2014

Vedoucí b. p. */
Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

ARABESKA V ČESKÉ LITERATUŘE DRUHÉ POLOVINY 19. STOLETÍ

.....
(téma)

Bakalářská práce *Arabeska v české literatuře druhé poloviny 19. století* si klade za cíl sledovat proměny jednoho konkrétního žánru ve vymezeném časovém období. Práce je tímto způsobem zároveň teoretická – řeší charakteristiky žánru, historická – představuje vývoj tohoto žánru, i interpretační (komparativní) – jelikož se soustřeďuje na několik konkrétních příkladových děl.

Práce je tak rozdělena na čtyři kapitoly, přičemž poslední dvě by měly sloužit právě jako interpretace načrtnutých problémů v předchozích dvou kapitolách. Vávrů postupuje od definice žánru k jeho jednotlivým podobám, od světového kontextu k jeho recepci v českém prostředí, od kanonických autorů sledovaného žánru (Jan Neruda, Svatopluk Čech) k méně prozkoumaným spisovatelům (František Herites, Jan Lier).

Bakalářská práce se vyznačuje hlavně tím, že autor používá množství sekundární literatury, která přináší řadu zajímavých podnětů. Autor pracuje s autoritami v oboru, které řádně cituje. Problematické však je, že Vávrů neomezeně důvěřuje těmto autoritám a nesnaží se je ani v nejmenší míře analyzovat či konfrontovat s vlastním materiálem či interpretací. Text je tak souhrnem citátů a parafrází, které po sobě následují, sice logicky a uceleně, ale nejsou doplněné žádnou interpretací autora bakalářské práce. Jako extrémní příklad mohu uvést dokonce situaci, kdy na straně 48 autor cituje převyprávění obsahu povídky *Jezule* podle článku A. F. Tichého. Bylo by to pochopitelné, pokud by tato povídka byla těžko dostupná pro autora práce, ale ve skutečnosti je její obsah volně přístupný i na internetu v databázi Kramérius. Další slabina využití jinak bohaté sekundární literatury je fakt, že často (viz kapitola o Nerudových arabeskách) metody analýzy, které autor přebírá, zůstávají jen citované, ale dále nevyužité ve vlastních interpretacích autora. Citáty tak mají ochuzenou funkci a nevedou k vlastním závěrům. Podobný problém shledávám i ve využití slovníkového hesla „Arabeska“ z *Encyklopedie literárních žánrů* Dagmar Mocné a Josefa Peterky. Vávrů toto heslo často používá jako normativní poetiku, tj. jako pravidlo, podle kterého následně primární texty posuzuje. Pochopitelně pak přichází k závěru, že toto heslo je konstrukt a není plně aplikovatelné na zkoumané texty. Toto zjištění však dále nereflektuje.

Na samotném konci bakalářské práce (po dalším množství cizích myšlenek a převyprávění děje různých děl) se autor dostává k jádru svého problému, tj. ke komparaci arabesk Čecha, Liera a Heritese s modelovými texty Jana Nerudy. Zde jsou náznaky vlastní interpretace, které by mohly být dále rozšířené a následně by byly přínosné, bohužel se však Vávru příliš zaměřuje například na rozsah děl, nebo na míru parentezí v textech, a ne více na motivy a podrobnější analýzu funkce vypravěče.

Celkově hodnotím práci jakou splňující požadavky kladené na bakalářskou práci, současně bohužel nevyužívá interpretační potenciál, který dané téma nabízí.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **dobře**

.....
podpis oponenta bakalářské práce

Českých Budějovicích
V .....

8. 6. 2014
dne .....

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	Dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte